

Ευγένιος Τριβιζάς

Μια φορά κι έναν καιρό, ένας

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Το παιδικό θεατρικό του «Ο έβδομος σταθμός» παίζεται για δεύτερη χρονιά στο «Τρένο στο Ρουφ», τα «Μαγικά μαξιλάρια» του, σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, βγάλουν πιτσιρικάκια και μεγάλους εκστασιασμένους από την παιδική σκηνή του Εθνικού και το οικολογικό παραμύθι του «Για μια κούφια μπάμιας» μόλις ανέβηκε στο θέατρο «Πειραιώς 131». Το «Ένα δέντρο μια φορά», σε σενάριο δικό του, γυρίζεται τώρα από την «Time Lapse Pictures» με τριδιάστατο ανιμέισον (εξέλιξη αυτού που χρησιμοποιήθηκε στο πετυχημένο «Το ποτικακί που ήθελε να αγγίξει ένα αστεράκι», σε σενάριο πάλι του ίδιου) για να παρουσιαστεί από την ΕΡΤ τα Χριστούγεννα.

Ε, όταν έφτασε στο γραφείο και η υπέροχη πολύχρωμη επανέκδοση του graphic novel του Ευγένιου Τριβιζά «Οι δραπετές της σκακιάρας» (εκδόσεις Καλέντης) με το cd της ομώνυμης όπερας (στην οποία έγραψε το λιμπρέτο ο ίδιος και τη μουσική ο Γιώργος Κουρουπός, σε παραγωγή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής), ο ίδιος ο Πίκος Απίκος πήρε το τρίκυκλο του χαμένου μανάβη της Φρουτοπίας και ήρθε και μου τράβηξε το αυτί για μια συνέντευξη που έπρεπε να είχε ήδη γίνει με τον διάσημο παραμυθά-εγκληματολόγο.

Η ανιψιά μου όταν της διαβάζαμε τα «88 ντολμαδάκια» μας άκουσε να μιλάμε για σας και φώναξε: «Υπάρχει ο Ευγένιος Τριβιζάς;». Πώς θα περιγράφατε τον Ευγένιο Τριβιζά σε ένα μικρό παιδί;

«Θα του έδινα σαφείς και συγκεκριμένες πληροφορίες. Οτι δηλαδή έχω γεννηθεί στη Χώρα των Χαμένων Χαρταετών, ότι κατοικώ στο Νησί των Πυροτεχνημάτων απέναντι από ένα ψηκατζίδικο, που επιδιορθώνει κούκους ρολογιών, ότι ξέρω να μιλάω σοκολατινικά και ότι κάνω συλλογή από γεμιστά μπισκότα και κομμάτια παλιών παραμυθιών. Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει ένα κορδόνι από το δεξί παπούτσι του παπουτσιωμένου γάτου, ένα άχυρο από το σπίτι που έχτισαν τα τρία μικρά γουρουνάκια και ένα πούπουλο από το μαξιλάρι όπου κοιμόταν η ωραία κοιμημένη».

Ποιο είναι το μουσικό για να γίνει κανείς καλός συγγραφέας;

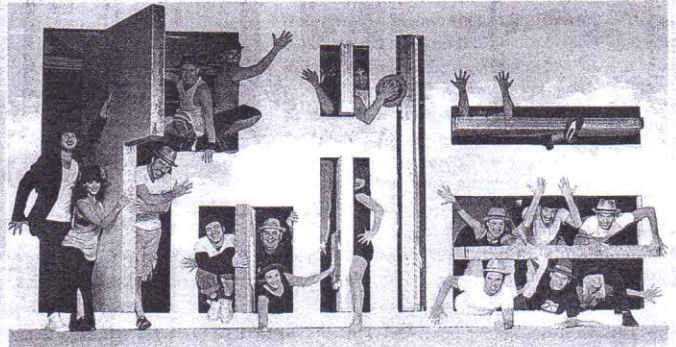
«Να έχει πάμπου πειρατή και να πίνει βυσσινάδα με παγάκια από δροσοσταλίδες και να φοράει πιτζάμες στο χρώμα του φεγγαριού με μοβ ρίγες και τσέπες γεμάτες νυχτολούλουδα».

Τι θα απαντούσατε σε ένα παιδί που αναρωπιέται από πού έρχονται όλες αυτές οι ιδέες για τις ιστορίες σας;

«Ότι μου τις ψιθυρίζει τα βράδια στο αυτί ο παπαγάλος μου η Σύνθια».

Ο Ευγένιος Τριβιζάς ψιθυρίζει ερωτώλογα σε άψογα σοκολατινικά στην κακιά μάγισσα

Σκηνή από τα «Μαγικά μαξιλάρια» στο Εθνικό, όπου, μετά τις «αντιπαραγωγικές» γιορτές, οι άνθρωποι στερούνται και τα όνειρα

Τα πιτσιρικάκια που μεγαλώνουν με τα βιβλία και τις παραστάσεις του, δεν τολμούν να πιστέψουν ότι είναι πραγματικός. Ο Έλληνας Χανς Κρίστιαν Αντερσεν δεν έχει αντίρρηση. Δεν γεννήθηκε, όπως μας λέει, στη Χώρα των Χαμένων Χαρταετών;

Ποιος είναι ο αγαπημένος σας ήρωας;

«Όλοι οι ήρωες που επιδιώκουν εκείνο που φαίνεται αρχικά ακατόρθωτο».

Ποιος είναι ο αγαπημένος σας παραμυθάς;

«Ο Αρτσιμπαλ Μακ Χίκαπς, που έγραψε το 1927, με μαύρο μελάνι σε μαύρο χαρτί, ένα παραμύθι με τίτλο το «Σμαράγδι του Μαχαραγιά». Κυκλοφόρησε μόνο σε ένα αντίτυπο, το οποίο το βρήκα εντελώς τυχαία ξεχασμένο σε ένα παγκάκι και άρχισα αμέσως να το διαβάω. Δυστυχώς με πήρε ο ύπνος και όταν ξύπνησα το βιβλίο έλειπε. Ποτέ δεν έμαθα τι έ-

γινε. Όταν ρώτησα τον φύλακα του πάρκου αν είδε τίποτα ύπνο, μου απάντησε ότι είδε μόνο έναν εξωγήινο σκόρο, που κυνηγούσε έναν περότο και μια μπαλαρίνα».

Τελικά τι θα κάνει ο δαιμόνιος δημοσιογράφος Πίκος Απίκος της «Φρουτοπίας» με την επικράτηση του Internet; Θα ανοίξει δικό του portal προάγοντας τον εαυτό του σε αρχισυντάκτη, θα γίνει blogger ή απλώς θα αλλάξει επάγγελμα;

«Ο Πίκος Απίκος περιμένει υπομονετικά τη στιγμή που το παπάκι των ηλεκτρονικών διευθύνσεων του Ιντερνετ θα γίνει κύκνος,

για να του πάρει συνέντευξη».

Πού αποδίδετε την αύξηση της παιδικής εγκληματικότητας;

«Στην έλλειψη προτύπων και στην εγωιστική αδιαφορία μας για την πνευματική τροφή των παιδιών μας. Κάθε κοινωνία έχει τα παιδιά που της αξίζουν».

Ο Αξιοματικός και η Βασίλισσα το σκάνε από τη σκακιάρα, οι κάτοικοι της χώρας του Μπελαφούσκου κάνουν απαγορευμένες αντιπαραγωγικές πράξεις και ο Λυκούργος και ο Νικήτας σπίνουν κορπίνια για να μην τρώνε για τον κόσμο των παιδιών στην άλλη σας ιδιότητα, του εγκληματολόγου; Η γιοτεία της παραβατικότητας, η παρόρμηση κ.λπ. είναι κοινά στο παραμύθι και στο έγκλημα;

«Όχι μόνο τα παραμύθια αλλά όλα τα λογοτεχνήματα, από την τραγωδία ως το θρίλερ, βρήθουν από εγκλήματα, αμαρτήματα και πάσης φύσεως παρεκκλίσεις. Στα παραμύθια, το έγκλημα είναι πανταχού παρόν. Μάγισσες φουρνίζουν ορφανά παιδάκια, βασίλισσες δηλητηριάζουν με φαρμακωμένα μίλα ανύποπτες παρθένες και δράκοι παρενοχλούν τρομοκρατημένες πριγκίπισσες. Δεν είναι λοιπόν απορίας άξιο τα θέματα που απασχολούν τη σύγχρονη εγκληματολογία να προσφέρουν πλούσιο υλικό για τα βιβλία μου».

Για παράδειγμα;

«Η δική και καταδική για παράβαση του

Πέντε παραστάσεις-ευκαιρία για να μπουρτα παιδιά στον κόσμο του Ευγένιου Τριβιζά

■ Στο θέατρο «Ακάδημος» παίζεται «Ο ταύρος που έπαιζε πίπιζα», σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Σερεφίδη, η ιστορία ενός διάσημου ταυρομάχου που ετοιμάζεται να δώσει την εκδοσή του ταυρομαχία, χωρίς να ξέρει ότι ένα οδονηρό παρελθόν τον δένει με τον ταύρο που θα αντιμετωπίσει εκείνο το πρωί στην ορένα.

■ Στο «Πειραιώς 131» το «Για μια κούφια μπάμιας» – σε σκηνοθεσία Κώστα Φαρμασώνη – αφορά τις συναρπαστικές περιπέτειες δύο απελπισμένων λύκων, που θαρέθηκαν να τρώνε μπάμιας και για να εξασφαλίσουν κρέας στήνουν μια επικίνδυνη ανεξερεύνητη ζούγκλα των ανθρώπων.

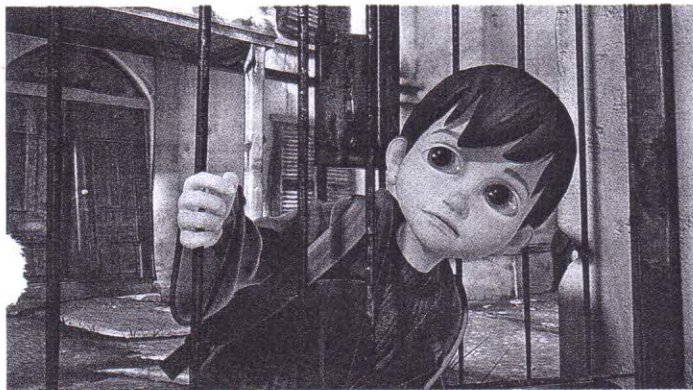
■ Στην παιδική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου παίζονται «Τα μαγικά μαξιλάρια», με τη συμμετοχή του «πρωτοεμφανιζόμενου ιπποπόταμου και θηριοδραστή» Γιάννη Κακλέα. Ο άπληστος άρχοντας Αρπατίλαος καταργεί τα πάρτι, τις γιορτές, τα διαλέμματα και τις Κυριακές για να δουλεύουν όλοι συνέχεια. Και τελικά τα όνειρα, για να μην τα συγκρίνουν με την πραγματικότητα, εξαγωγάζονται τους πάντες να κοιμούνται σε μαξιλάρια που προκαλούν εφιάλτες.

■ Στο «Τρένο στο Ρουφ» συνεχίζεται για δεύτερη χρονιά ο «Έβδομος σταθμός» (θεατρική μεταφορά του έργου «Το μουσικό του πειρατή Μπελαφούσκου»), σε σκηνοθεσία Τατιάνας Λύγαρη.

■ Στο Νέο Θέατρο Θεσσαλονίκης η θεατρική μεταφορά του παραμυθιού «Η Κούλα η κατοικούλα και το κλεμμένο τραγούδι» σε σκηνοθεσία Ισιδώρου Σιδέρη.

Τέχνες έργα

εγκληματολόγος

Με την οικονομία της θεατρικής σκηνής, όπως στο «Εβδομος Σταθμός» (δεξιά), αλλά και με τη δυναμική του τρισδιάστατου ανιμέισον, όπως στο «Ένα δέντρο μια φορά» (αριστερά), που περιμένουμε στη μικρή οθόνη τα Χριστούγεννα, τα παραμύθια του κυρίου εγκληματολόγου συνεπαίρνουν μικρούς και μεγάλους

νόμου της βαρύτητας ενός σκιάχτρου που ονειρεύεται να πετάξει στο “Όνειρο του σκιάχτρου”, οι αβίαστατες τύψεις της μικρής ηρώιδας στη “Νύχτα της μπανανόφλουδας”, η απροσδόκητη συνάντηση ενός διαρρήκτη και ενός φιλόργου στις “Χελώνες του βαρώνου”. Η μελέτη των διάφορων αποτρόπαιων τρόπων εκτελέσεων καταδικών ανά τους αιώνες μου έδωσε την ιδέα για τον τρόπο εκτέλεσης των τριών καταζητούμενων στο “Ο έβδομος σταθμός”. Η μπαλαρίνα καταδικάζεται να πνιγεί σε μια λίμνη με κύκνους, ο κλόουν να εκτελεστεί με ένα εκρηκτικό πούρο και ο κιθαρίστας σε θάνατο δι’ ηλεκτροπληξίας με ηλεκτρική κιθάρα. Το θέμα της γενοκτονίας το πραγματεύομαι στην “Τελευταία μύρη γάτα” και η σειρά αντιπολεμικών βιβλίων μου (“Ο πόλεμος των Ούφρων και των Τζούφρων”, “Ο πόλεμος της χαμένης παντόφλας”, “Ο πόλεμος της ωμεγαβίτας” κ.λπ.) έχει για θέμα της τα εγκλήματα των πολιορκάτων. Όλα αυτά δοσμένα σε ένα κοκτέιλ περιπέτειας, χιούμορ και φαντασίας».

νεση απ’ όση ένα μυθιστόρημα ή ένα παραμύθι. Παρ’ όλα αυτά, προσωπικά με έλκει η φαντασμαγορία και η μαγεία του θεάτρου. Το οποίο επιτρέπει, εκτός των άλλων, και τη συμμετοχή των παιδιών, όπως στο “Όνειρο του σκιάχτρου”, όπου οι θεατές κασιμαριούνται για να πάρει ο ύπνος τον δεσμοφύλακα, ή στα “Μαγικά μαξιλάρια”, όπου οι θεατές “χουχουλιάζουν” για να ζεσταθούν οι φουροί του παλατιού και να βγάλουν τα κράνη τους. Το ανιμέισον, πάλι, προσφέρει απεριόριστες δυνατότητες κίνησης, δημιουργίας ονειρικών τοπίων και φαντασμαγορικού ζωντανέματος μαγευτικών σκηνών και καταστάσεων. Στις περιπτώσεις αυτές ελαχιστοποιώ τον λόγο. Αν κάτι μπορεί να δοθεί με μια κίνηση, έκφραση ή στάση, αποφεύγω τον μονόλογο ή τον διάλογο. Μια όπερα, πάλι, όπως “Οι δραπέτες της σκακιέρας”, είναι το πιο απαιτητικό μέσο, επειδή ακόμα και οι λέξεις πρέπει να επιλεγούν μια-μια προσεκτικά, αφού άλλες ακούγονται καλά όταν τραγουδιούνται και άλλες όχι».

Οι «Δραπέτες της σκακιέρας» τι είναι τελικά; Μια ιστορία έρωτα, η περιπέτεια μιας απόδρασης ή μια εξέγερση απέναντι στη διανομή ρόλων που δεν μας ταιριάζουν;

«Όλοι κάποιες στιγμές νιώθουμε την ανάγκη να δραπετεύσουμε από την καθημερινότητά μας και τους ρόλους που είτε μας έχουν άλλοι επιβάλει είτε έχουμε επιβάλει οι ίδιοι στον εαυτό μας. Κι αν δεν το κάνουμε, το φανταζόμαστε. Γι’ αυτό κατά κάποιον τρόπο, λοιπόν, είμαστε όλοι μας δραπέτες κάποιας σκακιέρας».

Έχετε δει παραμύθια σας να γίνονται από όπερα μέχρι ταινίες τρισδιάστατου ανιμέισον. Ποιο βρήκατε το καλύτερο μέσο για να πείτε ένα παραμύθι;

«Το κάθε μέσο έχει τους δικούς του κώδικες και τρόπους προσέγγισης. Η ανελέητη σκηνική οικονομία που απαιτεί ένα θεατρικό έργο προσφέρει λιγότερη συγγραφική ά-

Αρα μπαίνει και θέμα «κόστους» στην επιλογή του αφηγηματικού μέσου;

«Το κόστος όλων αυτών των μέσων, εκτός του βιβλίου, είναι ότι επειδή συνιστούν συλλογικές προσπάθειες, ο συγγραφέας βρίσκεται στο έλεος των υπόλοιπων συντελεστών της παραγωγής – σκηνογράφων, χορογράφων ενδυματολόγων, φωτιστών και, κυρίως, σκηνοθετών που τα οράματά τους μπορεί να μη συμπίπτουν. Το κάθε έργο είναι σε αυτές τις περιπτώσεις σαν ένα λουλούδι, που το φυτεύει ο συγγραφέας σ’ ένα γλαστράκι, το φροντίζει όσο μπορεί και το προσφέρει στον σκηνοθέτη. Άλλοι σκηνοθέτες παίρνουν το λουλούδι και το κάνουν κήπο. Άλλοι το μαδάνε ή το ραντίζουν με τοξικά χημικά και, στην καλύτερη περίπτωση, μένει μόνο ένα θλιβερό κοτσάνι. Ευτυχώς είχα την τύχη να υπερτερούν οι κήποι και να σπανίζουν τα κοτσάνια που γεννήθηκαν από τα γλαστράκια μου». *

Οι Κινηματογραφιστές στην Ομίχλη παρουσιάζουν:

Fog Films

Sat. 7 Nov

16:00 ΑΝΟΙΚΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ: "Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ" ΕΙΣΗΓΟΥΝΤΑΙ & ΣΥΝΤΟΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΝΙΚΟΣ ΛΑΒΟΥ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΡΑΠΤΗΣ, ΦΩΦΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

17:00 ΒΑΝΚ ΒΑΝΓ 93' ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
19:00 Η ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΘΡΑΚΟΥΣ 98' ΑΛΙΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
20:45 ΚΡΥΣΤΑΚΟΝΗ 85' ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΑΝΤΑ
22:30 ΒΙΣΩΡΟΙ ΜΕ ΤΟ ΣΤΕΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Το Ελληνικό Σινεμά Αυθαισιάζει.
Κινηματογράφος ΕΛΛΗ, Αποθήκη 64

αθνήorama

Καλλιτεχνικοί: ΕΚΠΑ, ΕΡΤ, ΕΡΤ2, ΕΡΤ3, ΕΡΤ4, ΕΡΤ5, ΕΡΤ6, ΕΡΤ7, ΕΡΤ8, ΕΡΤ9, ΕΡΤ10, ΕΡΤ11, ΕΡΤ12, ΕΡΤ13, ΕΡΤ14, ΕΡΤ15, ΕΡΤ16, ΕΡΤ17, ΕΡΤ18, ΕΡΤ19, ΕΡΤ20, ΕΡΤ21, ΕΡΤ22, ΕΡΤ23, ΕΡΤ24, ΕΡΤ25, ΕΡΤ26, ΕΡΤ27, ΕΡΤ28, ΕΡΤ29, ΕΡΤ30, ΕΡΤ31, ΕΡΤ32, ΕΡΤ33, ΕΡΤ34, ΕΡΤ35, ΕΡΤ36, ΕΡΤ37, ΕΡΤ38, ΕΡΤ39, ΕΡΤ40, ΕΡΤ41, ΕΡΤ42, ΕΡΤ43, ΕΡΤ44, ΕΡΤ45, ΕΡΤ46, ΕΡΤ47, ΕΡΤ48, ΕΡΤ49, ΕΡΤ50, ΕΡΤ51, ΕΡΤ52, ΕΡΤ53, ΕΡΤ54, ΕΡΤ55, ΕΡΤ56, ΕΡΤ57, ΕΡΤ58, ΕΡΤ59, ΕΡΤ60, ΕΡΤ61, ΕΡΤ62, ΕΡΤ63, ΕΡΤ64, ΕΡΤ65, ΕΡΤ66, ΕΡΤ67, ΕΡΤ68, ΕΡΤ69, ΕΡΤ70, ΕΡΤ71, ΕΡΤ72, ΕΡΤ73, ΕΡΤ74, ΕΡΤ75, ΕΡΤ76, ΕΡΤ77, ΕΡΤ78, ΕΡΤ79, ΕΡΤ80, ΕΡΤ81, ΕΡΤ82, ΕΡΤ83, ΕΡΤ84, ΕΡΤ85, ΕΡΤ86, ΕΡΤ87, ΕΡΤ88, ΕΡΤ89, ΕΡΤ90, ΕΡΤ91, ΕΡΤ92, ΕΡΤ93, ΕΡΤ94, ΕΡΤ95, ΕΡΤ96, ΕΡΤ97, ΕΡΤ98, ΕΡΤ99, ΕΡΤ100